

Sentencja

- 1) Artykuły 21, 22 i 24 dyrektywy 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych należy interpretować w ten sposób, iż zobowiązują one państwo członkowskie, którego ustawodawstwo przewiduje obowiązek wykształcenia w pełnym wymiarze godzin oraz zakaz jednoczesnej immatrykulacji na dwóch kierunkach studiów, do automatycznego uznawania dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji, o których mowa w tej dyrektywie, wydanych w innym państwie członkowskim po zakończeniu kształcenia na kierunkach, które częściowo się pokrywają.
- 2) Artykuł 21 oraz art. 22 lit. a) dyrektywy 2005/36 należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie temu, żeby przyjmujące państwo członkowskie sprawdzało, czy spełniony jest wymóg, zgodnie z którym łączny czas trwania nie jest krótszy, a poziom i jakość kształcenia w niepełnym wymiarze godzin nie są niższe niż w przypadku ciągłego kształcenia w pełnym wymiarze godzin.

⁽¹⁾ Dz.U. C 52 z 12.2.2018.

Skarga wniesiona w dniu 7 lutego 2018 r. – Republika Francuska / Parlament Europejski

(Sprawa C-92/18)

(2019/C 44/08)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Republika Francuska (przedstawiciele: F. Alabrune, D. Colas, E. de Moustier i B. Fodda, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności porządku obrad posiedzenia plenarnego Parlamentu Europejskiego ze środy, 29 listopada 2017 r. [dokument P8_OJ (2017)11-29] w zakresie, w jakim wpisano do niego debaty nad wspólnym projektem budżetu ogólnego Unii na rok budżetowy 2018, porządku obrad posiedzenia z czwartku, 30 listopada 2017 r. [dokument P8_OJ (2017)11-30] w zakresie, w jakim wpisano do niego głosowanie wraz z towarzyszącymi mu objaśnieniami nad wspólnym projektem budżetu ogólnego, rezolucji ustawodawczej Parlamentu Europejskiego z dnia 30 listopada 2017 r. w sprawie wspólnego projektu budżetu ogólnego [dokument P8_TA(2017)0458, P8_TA-PROV (2017)0458 w wersji tymczasowej] oraz aktu, na mocy którego, zgodnie z procedurą określoną w art. 314 ust. 9 TFUE, przewodniczący Parlamentu Europejskiego stwierdził, że budżet ogólny Unii na rok budżetowy 2018 został ostatecznie przyjęty
- utrzymanie w mocy skutków aktu, na mocy którego przewodniczący Parlamentu Europejskiego stwierdził, że budżet ogólny Unii na rok budżetowy 2018 został ostatecznie przyjęty do czasu ostatecznego przyjęcia tego budżetu na mocy aktu zgodnego z traktatami, w rozsądnym terminie od dnia ogłoszenia wyroku;
- obciążenie Parlamentu Europejskiego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W swojej skardze rząd francuski wnosi o stwierdzenie nieważności czterech aktów przyjętych przez Parlament Europejski w ramach wykonywania władzy budżetowej podczas dodatkowej sesji plenarnej w dniach 29 i 30 listopada w Brukseli.

Pierwszy i drugi akt objęte wnioskiem rządu francuskiego o stwierdzenie nieważności stanowią porządki obrad posiedzeń Parlamentu Europejskiego ze środy, 29 listopada 2017 r. i czwartku, 30 listopada 2017 r. w zakresie, w jakim przewidują one, odpowiednio, debaty plenarne nad wspólnym projektem budżetu ogólnego na rok budżetowy 2018 oraz głosowanie wraz z towarzyszącymi mu objaśnieniami nad wspólnym projektem budżetu ogólnego.

Trzecim kwestionowanym aktem jest rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 30 listopada 2017 r. w sprawie wspólnego projektu budżetu ogólnego.

Wreszcie rząd francuski wnosi o stwierdzenie nieważności aktu, na mocy którego, zgodnie z art. 314 ust. 9 TFUE, przewodniczący Parlamentu Europejskiego stwierdził, że budżet ogólny Unii na rok budżetowy 2018 został ostatecznie przyjęty. Jak wynika w szczególności z protokołu posiedzenia Parlamentu Europejskiego z czwartku 30 listopada 2017 r., chodzi o oświadczenie przewodniczącego Parlamentu Europejskiego, a następnie o podpisanie przez niego budżetu ogólnego w następstwie głosowania nad rezolucją ustawodawczą w sprawie wspólnego projektu budżetu ogólnego.

W jedynym zarzucie rząd francuski podnosi, że należy stwierdzić nieważność czterech zaskarżonych aktów ze względu na naruszenie przez nie protokołu nr 6 załączonego do TUE i TFUE oraz protokołu nr 3 załączonego do traktatu EWEA, dotyczących ustalenia siedzib instytucji i niektórych organów, jednostek organizacyjnych i służb Unii Europejskiej.

Zarówno z protokołów w sprawie siedziby instytucji, jak i z orzecznictwa Trybunału wynika, że Parlament Europejski nie może wykonywać uprawnień budżetowych przyznanych mu na mocy art. 314 TFUE w okresach dodatkowych sesji plenarnych odbywających się w Brukseli, musi je natomiast wykonywać w okresach zwykłych sesji plenarnych odbywających się w Strasburgu.

Jednakże w zakresie, w jakim kwestionuje się zgodność z prawem zaskarżonego aktu przewodniczącego Parlamentu Europejskiego, nie ze względu na jego cel lub treść, lecz wyłącznie dlatego, że akt ten powinien być zostać przyjęty podczas zwykłej sesji plenarnej w Strasburgu, potrzeba zagwarantowania ciągłości europejskiej służby publicznej oraz istotne względy pewności prawa uzasadniają zdaniem rządu francuskiego utrzymanie skutków prawnych tego aktu do czasu przyjęcia nowego aktu, zgodnego z traktatami.

Odwołanie od postanowienia Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 10 kwietnia 2018 r. w sprawie T-810/17, King/Komisja, wniesione w dniu 22 czerwca 2018 r. przez Anthony'ego Andrew Kinga

(Sprawa C-412/18 P)

(2019/C 44/09)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Anthony Andrew King (przedstawiciel: P. McKenna, Solicitor)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Postanowieniem z dnia 22 listopada 2018 r. Trybunał (siódma izba) orzekł, że odwołanie jest niedopuszczalne.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu (Polska) w dniu 23 sierpnia 2018 r. – Dong Yang Electronics Sp. z o. o. przeciwko Dyrektorowi Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu

(Sprawa C-547/18)

(2019/C 44/10)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Dong Yang Electronics Sp. z o.o.

Strona pozwana: Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu